

LICEUL TEHNOLOGIC VERNEȘTI
COM. VERNEȘTI, JUD. BUZĂU
TEL./FAX: 0238 700 370
Web: www.liceutehnologicvernesti.ro
e-mail: liceutehnologicvernesti1@gmail.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Mara [3]

De Ioan Slavici [8]

[...] De aceea se închină Mara și în fața icoanei, apoi își ia copilașii, pe care totdeauna îi poartă cu dânsa, îi dă puțin înainte și le zice: „Închinați-vă și voi, sărăcuții mamei!”

Sunt săraci, săcuții, că n-au tată; e săracă și ea, c-a rămas văduvă cu doi copii; cui, Doamne, ar putea să-i lase când se duce la târg? Cum ar putea dânsa să stea de dimineată până seara fără să-i vadă? Cum, când e atât de bine să-i vezi? [...]

„Tot n-are nimeni copii ca mine!” își zice ea, și nimeni nu poate s-o știe aceasta mai bine decât dânsa, care ziua toată vede mereu copii și oameni și nu poate să vadă ființă omenească fără ca s-o pună alături de copiii ei. Mult sunt sănătoși și rumeni, voinici și plini de viață, deștepți și frumoși, răi sunt, mare minune, și e lucru știut că oameni de dai Doamne numai din copii răi se fac.

Mai sunt și zdrențăroși și desculți și nepieptănați și nespălați și obraznici, sărăcuții mamei; dar tot cam așa e și mama lor ea însăși; cum altfel ar putea să fie o văduvă săracă? cum ar putea să fie copiii săraci, care își petrec viața în târg, printre picioarele oamenilor?

Muiere mare, spătoasă, greoaie și cu obrajii bătuți de soare, de ploi și de vânt [1], Mara stă ziua toată sub șatră, în dosul mesei pline de poame și de turtă dulce. La stânga, e coșul cu pește, iar la dreapta clocotește apa fierbinte pentru vornoviști, pentru care rade din când în când hreanul de pe masă [2]. Copiii aleargă și își caută treabă, vin când sunt flămânzi și iar se duc după ce s-au săturat, mai se joacă vioi, mai se bat între dâșii, fie cu alții, și ziua trece pe nesimțite [4]. [...]

Apoi, după ce a mai băut și o ulcică de apă bună, ea scoate săculețul, ca să facă socoteala. Niciodată însă ea n-o face numai pentru ziua trecută, ci pentru toată viața. Scăzând dobânda din capete, ea pune la o parte banii pentru ziua de mâne, se duce la căpătâiul patului și aduce cei trei ciorapi: unul pentru zilele de bătrânețe și pentru înmormântare, altul pentru Persida și al treilea pentru Trică. Nu e chip să treacă zi fără ca ea să pună fie și măcar numai câte un creițar în fiecare din cei trei ciorapi; mai bucuros se împrumută pentru ziua de mâne. Când poate să pună florinul, ea-l sărută, apoi rămâne așa, singură, cu banii întinși pe masă, stă pe gânduri și începe în cele din urmă să plângă [6]. [...]

Peste zi ea vede multă lume și dacă-i iese în cale vreo femeie care-i place și ca fire și ca stare, și ca înfățișare, ea-și zice cu tainică mulțumire: „Așa are să fie Persida mea!” Iar dacă bărbate e cel ce-i place, ea-și zice: „Așa are să fie Trică al meu!”

Era una, preuteasa de la Pecica, o femeie minunată, și dulce la fire, și bogată și frumoasă; ar fi spart Mara toate oalele dacă cineva s-ar fi încumătat să-i spună că Persida ei n-are să fie tot așa, ba chiar și mai. Iar preuteasa aceea stătuse patru ani de zile la călugărițele de la Oradea-Mare; era deci lucru hotărât că si Persida are să stea cel puțin cinci ani la călugărițele din Lipova. [...]

Trică îi făcea mai puțină bătaie de cap.

Era un om la Lipova, Bocioacă, starostele cojocarilor, care lucra vara cu patru și iarna cu zece calfe, scotea la toate târgurile cele mai frumoase cojoace, ținea tăierea cărnii în arândă și avea de nevastă pe Marta, fata preotului de la Cladova. Minunat om! – așa trebuia să fie și Trică! Iar pentru aceasta nu era nevoie de multă școală; atât cât să-l primească ucenic. [...]

Stetea Mara, stetea și număra în gândul ei banii, câte doi creițari de om și câte zece de perechea de car ori de boi, număra mereu și-i aduna de se făceau mulți, încât ochii i se umpleau de lacrimi.

S-ar putea oare să fii văduvă săracă, să-ți vezi fata preuteasă, feciorul staroste în breasla cojocarilor și inima să nu ți se moaie?

Că lucrurile ar putea să vie și altfel, asta Mara nu putea s-o creadă când vedea ca-n aieva cum atât de bine au să iasă odată toate [5]. [...]¹

Legendă:

[1] Caracterizarea Marei

[2] Dacă vrei să afli de ce Mara își așeza astfel marfa și care sunt condițiile pentru a avea un loc de muncă organizat, accesează linkul

[3] Pentru a înțelege mai bine contextul acestui fragment, accesează linkul și citește rezumatul. Iar dacă vrei să afli mai multe, poți viziona și filmul [aici](#).

[4] Relaxează-te puțin cu un scurt joc educativ

[5] Acum e timpul să verificăm cât de mult ai învățat. Accesează linkul și joacă jocul.

[6] Dacă Mara ar fi trăit în timpurile noastre, ar fi trebuit să folosească un mijloc de transport modern pentru a aduce marfă de la Arad. Dacă vrei să afli mai multe despre documentele pe care trebuie să le aibă la bord un autovehicul care efectuează transport, accesează linkul.

[7] Acum, la final, rezolvă testul final.

[8] Accesează linkul pentru mai multe informații despre romanul „Mara” de Ioan Slavici. Atenție! Îți recomandăm să vezi și partea I și a II-a.

¹ Simion E., Rogalski F., (2008) Limba și literatura română, manual pentru clasa a IX-a, Corint